

РЕШЕНИЕ

№ 33859

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **6080** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. С. К., подадена чрез адвокат С. И. от АК-Б., срещу Решение Рег.№328605-120/22.05.2025г., издадено от зам.директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи /ГДНП-МВР/, с което на жалбоподателя е отказано изтриване на негови лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят излага доводи, че административният орган постановява втори отказ за изтриване на личните му данни, след като с Решение №17411/19.09.2024г. по адм.д. №1822/2024г. по описа на АССГ, потвърдено с решение №4138/16.04.2025г. по адм.д. №11336/2024г. по описа на ВАС, предходен отказ е отменен, като преписката е върната на административния орган със задължителни указания, които не са спазени. Твърди, че оспореното решение е издадено при липса на мотиви и в противоречие с правото на Европейския съюз – с Директива № 2016/680 на Европейския парламент и Съвета и с Решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело C-118/22. Иска се оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено изтриването на личните данни на В. С. К., обработвани в информационните фондове на МВР.

В съдебно заседание, жалбоподателят В. С. К., р.пр., не се явява и не изпраща представител. В представено по делото писмено становище от процесуалния му представител адв.И., се поддържа жалбата. Претендира се присъждане на направените от жалбоподателя разноски по делото.

Ответникът – зам.директор на Главна дирекция „Национална полиция“, р.пр., не се представлява в съд.з. В становище по предоставени писмени бележки от юриск. Х. М. се оспорва жалбата. Излагат се съображения, че заповедта е мотивирана и обоснована, издадена от компетентен орган при спазване на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР е специална по отношение на общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, което обуславя невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в тази норма. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Възражава за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатския хонорар.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните, след като обсъди представените по делото доказателства, и на основание чл. 168, ал. 1, във вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено от фактическа и правна следното:

Със заявление вх. № 251000-10772/01.06.2023г. В. С. К. е поискал от директора на ОД на МВР - Б. предоставяне на достъп и заличаване на личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР по преписки и досъдебни производства. Заявлението е изпратено с писмо с рег. № УРИ-251р-24228/06.06.2023 г. на директора на ГДНП по компетентност на основание чл. 15, ал. 1 от Вътрешни правила за организацията на работа в Министерството на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1110/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

С Решение рег.№328605-15/26.01.2024г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ се: 1. Предоставя достъп на жалбоподателя до личните му данни, обработвани в информационните фондове на МВР, съдържащи се в обстоятелствената част на решението; 2. Изтрива личните данни на В. С. К., обработвани в информационните фондове на МВР за: "извършител" по ЗМ № 975/22.04.1998 г. на 02 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 976/22.04.1998 г. на 02 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 1830/02.06.2003 г. на 09 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 1474/06.05.1997 г. на 09 РУ - СДВР, за деяние по чл. 209 НК, "извършител" по ЗМ № 1964/08.07.1997 г. на 09 РУ - СДВР, за деяние по чл. 194 НК, предварително производство "обвиняем", сл. дело № 387/03.02.1997 г. на РСС 09, [населено място].

С т. 3 от Решение рег.№328605-15/26.01.2024г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ е постановен отказ за изтриването на лични данни на жалбоподателя, обработвани в информационните фондове на МВР, по т. 7, 8, 9 и 10, а именно: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на РСС 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на РСС 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по нохд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК". Изложени са мотиви, че обработваните по т. 7, 8, 9 и 10 от заявлението на жалбоподателя лични данни касаят едно наказателно производство: ЗМ № 1466/21.05.1997 г. на 09 РУ – СДВР, по което жалбоподателят е регистриран за извършен на 21.05.1997 г. грабеж; по заявителския материал е образувано следствено дело № 285/23.05.1997 г. /пр. пр. № 19428/1997 г. на СРП/ срещу жалбоподателя за престъпление по чл. 198 НК; делото многократно е връщано за доразследване, като през март 2000 г. е пререгистрирано с номер 77/2000 г. и на 24.07.2000 г. е изпратено на СРП с мнение за съд; СРП внася обвинителен акт на 19.10.2000 г., като е образувано нохд № 7993/2000 г. по описа на СРС; с присъда от 04.07.2001г., влязла в законна сила на 03.08.2001 г.,

СРС признава подсъдимия К. за виновен в извършване на престъпление по чл. 198, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК и го осъжда на лишаване от свобода. Прието е, че сред разписаните в относимия нормативен акт - Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на личните данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпление от общ характер, хипотези липсва основание за заличаване на обработваните лични данни в случаите на осъждане на лицето, поради което съгласно чл. 26, ал. 2, пр. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи същите не следва да бъдат заличавани. Посочено е, че сходни аргументи са валидни и по отношение на настъпилата на основание чл. 86 НК "реабилитация", тъй като хипотезите на заличаване на лични данни са лимитативно изброени в нормата на приложимия акт - чл. 3 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. и реабилитацията не е сред тях.

С Решение №17411/19.09.2024г. по адм.д.№1822/2024г. по описа на АССГ, потвърдено с решение №4138/16.04.2025г. по адм.д.№11336/2024г. по описа на ВАС, е отменено Решение рег.№328605-15/26.01.2024г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта му по т.3, с която се отказва изтриването на лични данни на В. С. К., обработвани в информационните фондове на МВР, за: "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на РСС 09 [населено място]"; "предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на РСС 09 [населено място]"; "наказателно производство "условно наказание", присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по н.охд № 7993/2001г. на СРС, престъпление по чл.198 НК"; като делото е изпратено като преписка на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за ново произнасяне по заявление от В. С. К. с вх. № 251000-10772/01.06.2023 г. в посочените части съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

След връщането на преписката, в изпълнение на горните съдебни решения, от зам. директора на ГДНП е издадено оспореното в настоящото производство Решение № 328605-120/22.05.2025 г., с което на жалбоподателя е отказано изтриване на негови лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР във връзка с:

1. "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР";
2. предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на РСС 09 [населено място]";
3. предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на РСС 09 [населено място]";
4. наказателно производство: условно наказание, присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по н.о.х.д. № 7993/2001г. на СРС".

Органът е изложил мотиви, че доколкото сред разписаните в разпоредбите на чл. 3 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. хипотези, предвид установеното по преписката, липсва основание за изтриване на обработваните лични данни, то съгласно чл. 56, ал. 6, вр. чл. 54, ал. 3, т.т.1, 2 и 3 от ЗЗЛД, същите не следва да бъдат изтривани. Сходни аргументи са валидни и за настъпилата реабилитация, тъй като хипотезите за изтриване на лични данни са лимитативно изброени в нормата на приложимия акт - чл. 3 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. и сред тях реабилитацията не присъства.

Изложени са и съображения, че престъпленията по раздел I на глава Пета от НК са едни от най-често извършваните и са тежки не само по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, а и като последици на въздействието им по отношение на обществото, предвид степента, в която му влияят, характеризират се с употреба на сила и засягат собствеността, към която традиционно българския

народ проявява особена чувствителност. Посочено е, че видно от т. 5 и 6 от обстоятелствената част на Решение рег. №328605-15/26.01.2024 г. на директора на ГДНП, заявителят е признат за виновен и за извършено престъпление, отново по чл. 198, ал.1 от НК по НОХД № 10482/2000 г. по описа на Софийски районен съд, като присъдата е отменена и наказателното производство е прекратено, не поради невинност на К., а на основание изтекла абсолютна давност. Отчитайки естеството и тежестта на престъплението, за което заявителят е осъден, миналото му, както и че към момента на извършване на цитираните по-горе престъпления, е бил почти пълнолетен, и при съобразяване, че реабилитацията не води задължително до отпадане на необходимостта от съхранение на личните данни, а може само да е индиция, че субектът представлява по-малък риск, то не може се стигне до заключение, че данните вече не са подходящи и необходими за целите, за които се обработват.

Отбелязано е и, че обработваните лични данни К. не са биометрични и генетични, поради което не попадат в предмета на Решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело № С-118/2022 г.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от надлежна страна – лице с правен интерес от оспорване й като адресат на властническото изявление, с което са засегнати неблагоприятно негови права и законни интереси, жалбата е процесуално допустима. По същество й, като провери законосъобразността на обжалвания административен акт съгласно чл. 168, ал. 1, във вр. чл. 146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл.29, ал.1 от ЗМВР и чл.56, ал.6 във вр. с чл.54, ал.3, т.т.1, 2 и 3 от ЗЗЛД. Администратор на лични данни по смисъла на тези разпоредби е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването им на определени от него длъжностни лица. С представената по делото Заповед № 8121з-1111 от 08.10.2019 г., министърът на вътрешните работи, на основание чл.28, ал.1, чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР във вр. с чл.12-22 и чл.34 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл.53-56 и чл. 68 от ЗЗЛД, е оправомощил директора и заместник-директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да се произнасят по постъпили от субектите на лични данни искания за упражняване на права по чл.12-22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл.53-56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, съответно по чл.68 от ЗЗЛД.

Съда приема, че оспорената заповед е издадена в предписаната от закона форма и съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК и при издаването й не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила.

По отношение на материалния закон:

Обработваната в информационните фондове на МВР информация е основен източник на данни за полицейските органи и други държавни органи в страната и чужбина по отношение на лица, спрямо които са били събрани достатъчно доказателства за виновността им в извършване на престъпление от общ характер. Също така, тази информация подпомага реализирането от органите на МВР на поставените цели по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазването на обществения ред. Събирането, съхраняването и обработването на тази информация във всички случаи е задължително да става при спазване на предвидените в нормативните актове и документи основания и ред за това. Министерство на вътрешните работи е ангажирано да извършва тази дейност по силата на закон и при наличие на регламентирани правни основания, като осъществяват правомерно вмешателство в личното пространство на

човека. Това обработване, обаче, следва да става при гарантиране и защита на правата и интересите на гражданите, включително в съответствие с възприетите международни стандарти в тази сфера. Т.е. следва да се търси постигането на равновесие между личните и обществените интереси, което да позволи да се гарантира както сигурността на обществото, така и правата и свободите на отделната личност.

Във връзка с горното, по делото е налице спор относно материалната законосъобразност на издаденото решение, в контекста и на задължителното тълкуване с Решение на СЕС по дело С-118/22 г.

Зам.директорът на ГДНП, за да постанови оспореното решение, е направил извод, че в процесния случай по искането на В. С. К. не е налице нито едно от основанията, които са изброени в нормата на чл. 3 от Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г., за изтриването на личните данни на жалбоподателя от информационните фондове на МВР. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че както в Решение №17411/19.09.2024г. по адм.д.№1822/2024г. по описа на АССГ, така и решение №4138/16.04.2025г. по адм.д.№11336/2024г. по описа на ВАС, с които са дадени задължителни за органа указания, които е следвало да се съобразят при новото разглеждане на заявлението и постановяването на оспореното решение, е посочено, че дори нито едно от посочените в чл. 3 от Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г. основания за изтриване на лични данни от полицейския регистър да не е приложимо в разглежданата хипотеза, следва да се държи сметка за даденото с решението на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/22 г. задължително тълкуване, че член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. В решението на ВАС са дадени изрични указания, че даденото разрешение в горното решение на СЕС е напълно относимо към настоящия спор и съгласно чл. 633 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК в административния процес, то е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на ответника в представените по делото писмени бележки от процесуалния му представител, за неотносимост в настоящото производство на решението на СЕС, тъй като то касае искане за снемане на полицейска регистрация, а в случая се иска изтриване на лични данни.

Съществено в съображенията на СЕС по Решение от 30.01.2024 г. по дело С-118/22 г. е задължението на администратора на лични данни, съхраняващ ги за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението

на наказания, осъден с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително при реабилитация на субекта, е да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо. И доколкото периодичността на тази проверка не е уредена в националното законодателство, администраторът трябва да извърши проверка на необходимостта от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. Проверката, освен относно предвидените в чл. 3 от Инструкция № 81213з-748/20.10.2014 г. основания, трябва да включва събиране и анализ на обширен кръг от данни, свързани с личността на субекта на данните - естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, контекста, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства, миналото или профила на осъденото лице, както и други особени обстоятелства, които са известни на органа, относими към това лице, вкл. по отношение съществена необходимост от превенция на деяния, опасни за обществото. Целта на проверката е да бъдат съпоставени важността на преследваната с продължаващото обработване на лични данни цел във всеки един конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице - субект на данни и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация като в този смисъл е т. 67, вр. т. 62 и т. 69 от Решение по дело С-118/22 г. на СЕС, като е в контекст на баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, щом съхранението ми вече не е необходимо. (Решение № 13880 от 19.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5004 / 2024 г.).

Предвид горното и във връзка с дадените с Решение №17411/19.09.2024г. по адм.д. №1822/2024г. по описа на АССГ и с решение №4138/16.04.2025г. по адм.д.№11336/2024г. по описа на ВАС указания, органът да прецени дали е налице необходимост от продължаване съхраняването на личните данни на жалбоподателя и дали това съхраняване все още е необходимо за целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред /тежестта за доказване на което е за ответника/, в оспореното решение са обсъдени вида и тежестта на престъплението, във връзка с което са обработвани личните данни на жалбоподателя; данни за прекратено наказателно производство за извършено /очевидно преди 2000г., доколкото образуваното в СРС дело във връзка с него е нохд №10482/2000г./ престъпление по чл.198, ал.1 НК, поради изтекла абсолютна давност; обстоятелството, че към момента на извършване на престъпленията жалбоподателя е бил почти пълнолетен; данни от справка за съдимост от 09.05.2025г. от ЦАИС „Съдебен статус“, видно от която заявителят е осъждан по дело НОХД №7993/2000г. – т.е. по дело по отношение на което се искат заличаване на обработваните данни от ГД“НП“.

От изложените в оспореното решение мотиви съдът намира, че само по себе си обстоятелството, че престъпленията по Раздел I на Глава Пета от НК са често извършвани и са тежки по смисъла на чл.93, т.7 НК, не може да служи като основание за продължаване на обработването на личните данни на жалбоподателя, далеч след реабилитацията му, съответно след изтичането на абсолютната давност за наказателно преследване. Фактът, че престъпленията са били извършени от жалбоподателя като непълнолетен, по-скоро води до извод, че те са в резултат на младежко лекомислие и увлечение, които очевидно са преодолени, доколкото не се твърдят и установяват извършени от В. К. престъпления като пълнолетен, т.е. в период от около 19 години преди искането за заличаване на данните. Не се твърдят и установяват други обстоятелства, поради които да се приеме, че личността на жалбоподателя е рискова за обществото. В мотивите си органът е анализирал само факти, които са вече известната

информация на МВР и които са именно информацията, чието заливане се иска - че по отношение на К. е бил налице заявителски материал, че е осъждан, че е бил реабилитиран, че по отношение на извършено от него престъпление е изтекла абсолютна давност. Предвид горното съдът намира, че в случая не може да бъде направен извода за наличие на конкретна „необходимост“ за обработването на процесните лични данни към настоящия момент.

С оглед на изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че зам.директорът на ГД“НП“ е постановил решението си в противоречие със задължителните указания на АССГ и ВАС относно прилагането на Решение от 30 януари по дело С-118/22 г. на СЕС; като не е изложил и обстоятелства, въз основа на които да се направи извод, че понастоящем жалбоподателят представлява риск за обществените отношения и правовия ред в страната; т.е. относно необходимостта за продължаване на обработването на личните данни на жалбоподателя за целите по чл.42 ЗЗЛД. Предвид горното, обжалваното решение следва да бъде отменено и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката да бъде върната на администратора за изтриването на личните данни на В. С. К., обработвани в информационните фондове на МВР във връзка с:

1. "извършител по ЗМ 1466/21.05.1997 г. на 09 РПУ - СДВР";
2. предварително производство "обвиняем", сл. дело № 285/23.05.1997г. на РСС 09 [населено място]";
3. предварително производство "обвиняем", сл. дело № 77/14.03.2000г. на РСС 09 [населено място]";
4. наказателно производство: условно наказание, присъда № [ЕГН]/04.08.2001 г. по н.о.х.д. № 7993/2001г. на СРС".

При този изход на спора, на жалбоподателят, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, ще следва да се присъдят направените от него по делото разноски за държавна такса в размер на 10лв. и за адвокатско възнаграждение – 1200лв. С оглед на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на процесуалния представител на ответника, съдът намира същото за неоснователно. Така поисканото адвокатско възнаграждение не се явява прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на случая, както и с оглед реално осъществено процесуално представителство в производството, предвид което не следва да бъде намалявано по възражение на насрещната страна.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение рег.№328605-120/22.05.2025г., издадено от зам.директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи.

ВРЪЩА делото като преписка на зам.директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи за ново произнасяне по заявление с вх. № 251000-10772/01.06.2023г., подадено от В. С. К., при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението; като на основание чл. 174 от АПК, определя 30 дневен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ да заплати на В. С. К., с ЕГН [ЕГН], съдебни разноски в размер на 1210 /хиляда двеста и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: